

Schackvänner

Tyvärr måste jag säga att min bild av Anil Surender och hans ordförandeskap stämmer väl överens med den som Tom Wedberg och Jesper Hall beskriver i sina skrivelser.

Efter att ha varit rejält inblandad i svenskt schack under de senaste fem åren där jag har kommit med en mängd ideer och förslag samt suttit som ordförande i elitkommittén kan jag intyga att det Tom beskriver om oviljan att göra något åt svenskt damschack stämmer. Jag fick kämpa hårt i motvind för att få igenom Damgruppen (original Damrådet) som jobbar med att utveckla svenskt Damschack. Anil Surender var skeptisk och grundbudgeten var på 0kr. Inga vidare förutsättningar för att skapa ett positivt klimat och sätta lite fart på damschacket i Sverige.

När jag under sommaren 2012 trots tidsbrist valde att gå in i SSF och ta över elitkommittén för att göra ett sista försök innifrån SSF att sätta lite fart på elitschacket och skapa ett positivt klimat kring den delen blev jag snabbt varse om att det var helt omöjlig att åstadkomma positiva förändringar då grundinställningen till elitschacket var väldigt negativ från framförallt presidiet bestående av Anil Surender och Peter Halvarsson. Det spelade ingen roll vad man föreslog utan allt var dåligt och aldrig fick man några motförslag. Därför valde jag att lämna mitt uppdrag redan under hösten 2012 då jag insåg att det bara var bortslösad tid och energi.

Jag har otaliga exempel på den negativa inställningen och det negativa klimatet men nöjer mig med att ge er två aktuella exempel kopplade till landslaget och schackgideon.

Inför OS i Istanbul 2012 ville vi i elitkommittén ha ett kortare träningsläger för att få ihop lagen och ge dem bra möjligheter att prestera bra. Det fanns inget utrymme för två träningsläger i budgeten men dock var Sandvik bereda att sponsra ett träningsläger för herrlaget undantaget spelarnas resor till och från träningslägret (2500kr) som sponsorn tyckte att SSF borde stå för. Anil Surender var dock motståndare till träningslägret då han ej tyckte att det behövdes och försökte stoppa det trots att de 2500 kronorna rymdes i budgeten. En i mitt tycke väldigt konstig inställning då man kan tycka att det borde ligga i SSF:s intresse att sponsorer intresserar sig för landslagen samt att landslagen ges de bästa förutsättningarna för att prestera bra. Vi genomförde ändå träningslägret och herrlandslaget gjorde en bra OS-turnering mycket tack vare träningslägret och de öppningsförberedelser som vi tittade på där.

Tack vare det fina OS resultatet kvalificerade vi oss till World Cities. En sorts final för de bäst placerade lagen i OS med ett liknande upplägg som fotbolls VM. Inbjudan inkom till SSF och det första Anil Surender sa var att det är självklart att vi inte åker dit. Calle Erlandsson och Axel Smith kunde ej acceptera Anils negativa inställning och började leta externa sponsorer. Ett arbete som gick bra och Schackakademien, Lunds Kommun och Sandvik sponsrade men

återigen kan det inte vara meningen att sponsorerna ska betala registreringsavgifterna för laget som representerar SSF. I det här fallet låg dessa avgifter på 4500kr. Anil Surender ansåg att spelarna själva skulle betala dessa men efter kraftiga påtryckningar gav han med sig och sa att SSF skulle stå för registreringsavgiften. Landslaget gjorde sedan bra ifrån sig även i World Cities där vi nådde kvartsfinal.

Grundat på våra starka resultat har herrlandslaget tilldelats Schack Gideon för 2012. Med tanke på att SSF och då främst Anil Surender inte på något sätt har hjälpt landslagen att prestera bra utan snarare tvärtom har försvårat våra insatser känns det som en väldig dubbelmoral att tilldela landslaget Schack Gideon. Det skulle kännas väldigt konstigt att ta emot den med tanke på hur allt har gått till.

Som ni hör är det relativt små summor inblandade och när SSF dessutom går över 1 miljon plus är det svårt att skylla det på ekonomin utan här finns det en negativ grundinställning till elitschacket som överskuggar allt.

I en ideell organisation måste det finnas ett positivt klimat och en positiv grundinställning till de olika verksamheterna för att folk skall orka jobba och ta på sig tidskrävande poster. I dagsläget gör det inte det i SSF och den personen som är högst ansvarig för det är Anil Surender. Nu när ekonomin är sanerad behövs det en ny mer erfaren och positiv kraft som kan ta över ordförandeskapet och skapa ett positivt klimat som kan utveckla svenskt schack.

Jag instämmer därför i Tom Wedbergs ord att Anil Surender bör avgå självant som ordförande för SSF. Vill han inte det hoppas jag att kongressen ser till att befria honom från detta viktiga uppdrag.

Med vänliga hälsningar

Pontus Carlsson